

Dóczi Sándor És Antal

Ezen a képen a második férjem, Dóczi Sándor és az öccse látható. A kép egy pécsi fényképésznél készült, 1936-ban. Az édesanyjuk valamelyik rokonuknak küldte ezt a fotót. A második férjemmel, Dóczi Sándorral 1959. november tizenötödikén házasodtunk össze. Az édesapja Dóczi Dezső volt, a nagypapa Eisner-Dóczi, így került magyarosításra Dóczi. Úgyhogy a férjem már ezt a nevet automatikusan kapta. 1920. november huszonharmadikán született, zsidó családban. Volt egy testvére, Dóczi Anti, aki 1922-ben született, két évvel később, mint a férjem. Neológok voltak, Sándor zsidó nevelést kapott. Ők is Pécsen éltek, a szülőkkel együtt. Az édesapja harminckilenc évesen egy perc alatt ment el, szívinfarktusból. 1938-ban halt meg. Az édesanyja vitte tovább az

építőanyag- és fatelepet, és az ő testvérével együtt csinálta az üzletvezetést, könyvelést. Antit 1944-ben hurcolták el munkaszolgálatra, és ott halt meg. Sándor munkaszolgálatos volt a háború alatt, de csak a bajai helyszínre emlékszem. 1949-ben Sándor Pécsről Budapestre költözött. A cége, a Baranya Megyei Tüzép Vállalat áthelyezte jogfolytonossággal a Belkereskedelmi Minisztériumba, majd átkerült körülbelül egy év után a Szénsavtermelő Vállalathoz, majd a Szövetkezetek Országos Szövetségéhez [SZÖVOSZ]. Ez a szövetkezetek központja. A szövetkezeteket fogta össze, a szövetkezeteknek volt a minisztériuma. Ott volt áruforgalmi előadó. Letette a különbözeti vizsgát, mert neki kereskedelmi érettségije volt Pécsről, és itt az Alkotmány utcai Közgazdasági Főiskolát végezte el.